

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/89/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125356844
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2026:6125356844.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobkyne : Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 50496166, zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO : 36864455 proti žalovanej : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO : 00585441, o zaplatenie sumy 1.725,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.725,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.725,77 eur od 25. 1. 2025 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu na upomínací súd, a následne 17. 10. 2025 postúpenou na tunajší súd sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 1.725,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.725,77 eur od 25. 1. 2025 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Tento žalobný návrh odôvodnila tým, že dňa 15. 8. 2024 došlo v Liptovskom Mikuláši k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť InStavba, s.r.o., IČO : 47587113, so sídlom Malé Borové 141 (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal toto poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1385/2024 z 23. 10. 2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 23. 10. 2024 do 13. 11. 2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, kde sa nachádzal aj ku 13. 11. 2024 a čakalo sa na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo, po ktorú dobu nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 15202024, splatnú 28. 11. 2024 znejúcu na sumu 2.039,93 eur (bez DPH), a to za 22 dní, doby užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poisťovňa žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky z 13. 11. 2024 vznikla voči žalovanému

pohľadávka vo výške 2.039,93 eur (bez DPH), ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný 10. 1. 2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 314,16 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Žalobca tak žaluje zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného vo výške 1.725,77 eur (ako istinu.) Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 24. 1. 2025 podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení (žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti 9. 1. 2025 - podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia), tak sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému tiež na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.725,77 eur od 25. 1. 2025 do zaplatenia, a to v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca ďalej poukázal na to, že aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, podľa ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaná, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došla k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. K postupovanej pohľadávke žalobkyňa uviedla, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťovňou žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia, ujmou poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vznikom tou poistnou udalosťou, ktorú on nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo užívať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dlžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok oprávnenému. Dojednané nájomné vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla ako dôvodí aj súdna prax predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku v súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobkyňa poukázala na právny názor a závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze zo 14. 10. 2021, sp. zn. : III. ÚS 309/2020, podľa ktorého právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody je neakceptovateľný.

2. Vo vyjadrení k žalobe (odpore proti platobnému rozkazu) z 21. 8. 2025, ktorý bol doručený na upomínací súd 25. 8. 2025 žalovaná uviedla, že v dôsledku škodovej udalosti si právny predchodca žalobkyne 23. 10. 2024 zapožičal náhradné motorové vozidlo zn. Audi A6, EČ : AA262 BD, u žalobkyne. Poškodený užíval náhradné motorové vozidlo do 13. 11. 2024, t.j. 22 dní. Denná sadzba prenájmu bola medzi poškodeným a žalobcom dohodnutá na sumu vo výške 109 eur (aj s DPH). Žalovaná listom z 9. 1. 2025, označeným ako - Oznámenie o poistnom plnení, oznámila žalobkyňu, že priznáva primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla 3 dni, a to do skončenia opravy poškodeného motorového vozidla 8. 11. 2024. Žalovaná nepriznala nárok na náhradné motorové vozidlo za dobu od 23. 10. 2024 do 5. 11. 2024 z dôvodu nečinnosti autoservisu pri výkone obhliadky poškodeného motorového vozidla. Poškodený (ako právny predchodca žalobkyne) poveril autoservis AT, a.s., so sídlom Dlhá 84, 010 09 Žilina, IČO : 36386766 vykonaním opravy, v rámci ktorej bol servis poverený aj na komunikáciu s poisťovňou (žalovanou.) Autoservis ako tzv. „samoobhliadkový servis" vykonal prvotnú obhliadku poškodeného motorového vozidla až 4. 11. 2024. Medzi prijatím vozidla do autoservisu a vykonaním prvotnej obhliadky autoservis nevykonával žiadne opravárenské úkony na poškodenom

motorovom vozidle. Nakoľko bolo toto motorové vozidlo prevádzky schopné (pojazdné) jeho zotrvanie v autoservise bolo nedôvodné. Poškodený mohol svoje motorové vozidlo využívať až do začatia vykonávania opravy zo strany autoservisu. Z dôvodu nečinnosti autoservisu preto došlo k neúmernému navýšeniu doby zapožičania náhradného vozidla zo strany právneho predchodcu žalobcu. Z uvedeného dôvodu bolo zapožičanie si náhradného vozidla právneho predchodcu žalobcu u žalobcu absolútne nedôvodné, neúčelné a ne hospodárne od 23. 10. 2024 do 5. 11. 2024. Poškodený splnomocnil autoservis na komunikáciu s poisťovňou, úkony splnomocnenca pritom priamo zaväzujú zastúpenú osobu. Autoservis, ako zástupca poškodeného, svojou nečinnosťou zväčšil rozsah škody, ktorá vznikla jeho splnomocniteľovi. Uvedené konanie splnomocnenca poškodeného možno považovať za konanie splnomocniteľa (poškodeného). Zodpovednosť za porušenie povinností autoservisu ako zástupcu poškodeného by však poškodený mal vyvodiť priamo voči svojmu zástupcovi, a nie voči žalovanému, resp. jeho klientovi (škodcovi), z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený nevyvaloval bližšie náklady na zapožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia treba považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaná poskytla plnenie. Žalovaná ďalej poukázala v súvislosti s uplatneným nárokom na úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.725,77 eur od 25. 1. 2025 do zaplatenia na to, že tento nárok je potrebné posúdiť podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nakoľko tento právny predpis je lex specialis – špeciálna právna úprava omeškania poisťovateľa. S poukazom na § 11 ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení žalovaná ďalej argumentovala, že právny predchodca žalobcu si u žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody titulom nákladov na prenájom náhradného vozidla 2. 12. 2024. Žalovaná 9. 1. 2025 poskytla žalobcovi v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení vysvetlenie z akého dôvodu znížila poisťné plnenie, t.j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaná ukončila šetrenie 9. 1. 2025, a vyplatila poisťné plnenie vo výške 314,16 eur. Žalovaná dodržala aj zákonom ustanovenú 15 dňovú lehotu na plnenie, a preto sa nemohla dostať do omeškania s plnením svojho záväzku. Žalovaná si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení splnila, preto sa nemohla dostať do omeškania. Keďže si žalovaný svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení splnil nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení a contrario), a to až do okamihu splatnosti poisťného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, v opačnom prípade by sa žalobkyni priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

3. Z repliky doručenej na upomínací súd vyplynulo, že žalobkyňa k nutnosti a účelnosti doby prenájmu náhradného vozidla uviedla, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň je potrebné vychádzať z celkovej doby počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou a to ako vo vzťahu k žalovanej, tak aj vo vzťahu k autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nejaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechával svoje vozidlo opraviť v autoservise AT, a.s., ktorý je obchodným partnerom žalovanej a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila so zvoleným postupom pri oprave či konečnej dĺžke opravy neprimeranosť jej trvania alebo údajná nečinnosť autoservisu, mali byť z jeho strany zohľadnené a namietané nepriamo voči autoservisu pri poskytovaní poisťného plnenia za opravu a nie následne v rámci nároku poškodeného. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla, ktorý predložil žalovaný jednoznačne vyplýva, že 4. 11. 2025 bola obhliadka predmetného vozidla vykonaná technikom spoločnosti Slovexperta, ktorá spoločnosť je zmluvným partnerom (dcérskou spoločnosťou) žalovanej a vykonáva odborné činnosti súvisiace s likvidáciou poisťných udalostí vrátane obhliadok motorových vozidiel a podobne. Vzhľadom na to je tvrdenie žalovanej o údajnej nečinnosti zo strany autoservisu nepravdivé, nakoľko obhliadka vozidla bola realizovaná výlučne pracovníkom spoločnosti Slovexperta, a nie zamestnancami

autoservisu. Malo byť v záujme žalovanej, aby spoločnosť Slovexperta vykonala ohliadku bez zbytočného odkladu a to najmä s ohľadom na to, že nečinnosť autoservisu je spôsobená práve konaním spoločnosti Slovexperta - zmluvného partnera žalovanej. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde so sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo, poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovanej. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla ku 13. 11. 2024, t.j. dátumu ukončenia nájmu náhradného vozidla sa opravené motorové vozidlo stále nachádzalo v autoservise z dôvodu čakania na doručenie krycieho listu autoservisu od žalovanej, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo poškodenému. Poškodený s cieľom minimalizácie škody ukončil nájom na náhradné vozidlo dňa 13. 11. 2024 s cieľom zabrániť ďalšiemu zvyšovaniu nákladov, hoci v tom čase ešte nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo. Poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla resp. jeho zotrvania v autoservise. Bezodkladne potom ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Žalovaná nijako nepreukázala, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany autoservisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry skončený. Preto je potrebné zvažovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nebanlivosti poškodený nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo nebanlivosťou. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťovej udalosti autoservis nevydáva poškodenému opravené motorové vozidlo až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy resp. poskytnutia poisťového plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktoré nezavinil disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za tým účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla, jedná sa o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla. Ohľadom účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané rozhodnutia súdov, na ktoré poukazovala žalovaná. V prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom keď došlo k ukončeniu dopravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodenému až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba v rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného, a očakávať, aby sám znášal náklady za obdobie kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla. Žalobca v konaní objektívne preukázal po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy pričom je potrebné zohľadniť fakt, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia ocitol sa tak v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Z písomného vyjadrenia autoservisu AT, s.r.o., ktorý opravu vykonával vyplýva, že po schválení ohliadky 4. 11. 2024 prebehla oprava v štandardnom režime s ohľadom na kapacitu servisných technikov so súladom na jej rozsah a technickú náročnosť a nebola autoservisom umelo predĺžovaná. Po celé obdobie od 23. 10. 2024 do 13. 11. 2024, t.j. 22 dní sa nachádzalo poškodené motorové vozidlo v autoservise. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zaslala rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému po doručení krycieho listu od poisťovne kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadáva potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pri vykonávaní opráv a je v jeho imanentnom záujme opraviť čo najviac vozidiel. To znamená, že pre autoservis je ekologicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať. K uplatnenému úroku z omeškania žalobkyňa uviedla, že poukazuje na judikatúru označenú v žalobe a na zmenu rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR vyvolanú rozhodnutím Ústavného súdu SR.

4. Na pojednávaní konanom 20. 1. 2026 žalobkyňa, pokiaľ ide o skutkové a právne vymedzenie, odkázala na podanú žalobu, ako aj ďalšie písomné podania v tejto veci, teda na návrh na pokračovanie v konaní v tejto veci. Na podanej žalobe v celom rozsahu zotrvala, mala za to, že je dôvodná, čo vyplynulo už z predložených listín, z ktorých je zrejmé, že naozaj došlo k škodovej udalosti zavineným protiprávnym konaním klienta žalovanej s tým, že v dôsledku tejto škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje vozidlo do opravy. Urobil tak tým, že odovzdal vozidlo do opravy autorizovaného servisu, ktorý pre tento druh vozidla, pre túto značku odporúča aj samotný žalovaný. Pokiaľ ide o námietky žalovaného alebo jeho obranu túto považovala za neúčinnú, ktorá je v zásade len v rovine tvrdení, bez predložených dôkazov, navyše táto argumentácia, či už ide o nepriznanie doby nájmu náhradného vozidla za obdobie od vykonania opravy do doručenia krycieho listu, ako aj za dobu od odovzdania vozidla do opravy po vykonanie prvej obhliadky, tak mala za to, že tieto otázky sú dostatočne a opačným spôsobom v prospech žalobcu už vyriešené v aktuálnej judikatúre okresných aj krajských súdov, ba dokonca aj v judikatúre Ústavného súdu SR, na ktorú sme poukázala vo svojom poslednom podaní, a mala teda za to, že nárok je v celom rozsahu dôvodný, a požiadala, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a priznal jej aj nárok na náhradu trov konania právneho zastúpenia.

5. Žalovaná sa pojednávania 20. 1. 2026 nezúčastnila, svoju neúčast' ospravedlnila elektronickým podaním v neautorizovanej podobe (obyčajným e-mailom) doručeným na tunajší súd deň pred pojednávaním o 17.43 hod., v ktorom požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie konaní, ako aj z dôvodu hospodárnosti a vyjadrila súhlas s priebehom pojednávania bez jej účasti, a keďže v tejto časti nešlo o podanie vo veci samej, súd mohol na toto elektronické podanie v neautorizovanej podobe prihliadať, avšak vo zvyšnej časti tohto podania, kde išlo o podanie vo veci samej, o ďalšie z vlastnej iniciatívy žalovanej produkované, prostriedky procesnej obrany, ktoré podanie vo veci samej, keďže nebolo k času vyhlásenia rozsudku na termíne nariadeného pojednávania 20. 1. 2026 v zmysle § 125 ods. 2 CSP dodatočne doručené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu, súd na toto podanie nemohol prihliadať, a preto ani na pojednávaní nedoručoval protistrane. Toto podanie nakoniec nebolo v zákonnej 10 dňovej lehote doplnené v príslušnej forme ani po vyhlásení rozsudku.

6. Súd dospel k zisteniu (relevantného) skutkového stavu na základe nespornosti skutkových tvrdení, a sčasti tiež na základe vykonaného dokazovania.

7. Za nesporné (pre účinné nepopretie protistranou podľa § 151 CSP, resp. pre výslovnú zhodnosť skutkových tvrdení strán sporu podľa § 186 ods. 2 CSP) mal súd nasledovné (relevantné) skutkové tvrdenia strán sporu.

8. Dňa 15. 8. 2024 došlo v Liptovskom Mikuláši k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného (InStavba, s.r.o.), pričom k vzniku tejto škody došlo prevádzkou motorového vozidla osoby zmluvne povinne poistenej u žalovanej (škodcu.) Poškodený nechal svoje motorové vozidlo odviezť do autoservisu (AT servis, a.s.), ktorý je obchodným partnerom žalovanej a autorizovaným servisom pre autá značky akej bolo aj poškodené motorové vozidlo, a následne žalobkyňa na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1385/2024 z 23. 10. 2024 prenajala (s dennou sadzbou 109 eur, aj s DPH) poškodenému náhradné motorové vozidlo (Audi A6, EČ : AA262BD.) Nájom tohto náhradného motorového vozidla trval od 23. 10. 2024 do 13. 11. 2024, čo bola doba zotrvania poškodeného motorového vozidla v autoservise. Poškodený poveril autoservis vykonaním opravy motorového vozidla a splnomocnil ho aj na komunikáciu s poisťovňou (žalovanou.) Na poškodenom motorovom vozidle od jeho umiestnenia v autoservise (23. 10. 2024) do 4. 11. 2024, kedy došlo k prvotnej ohliadke tohto motorového vozidla, neboli zo strany autoservisu vykonávané žiadne opravárenské úkony. Po dobu trvania nájmu náhradného motorového vozidla nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo. Poškodenie tohto motorového vozidla nebolo takého charakteru, že by motorové vozidlo bolo nepojazdné, resp. neprevádzkyschopné, išlo o problém o poškodenie nárazníka. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo. Náhradné motorové vozidlo bolo porovnateľné s poškodeným motorovým vozidlo. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 152022024, splatnú 28. 11. 2024 na sumu 2.039,93 eur (bez DPH), ktorá suma predstavovala náklady na nájom náhradného motorového vozidla (vrátane jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla.) Poškodený následne odplatne postúpil svoju (budúcu) pohľadávku voči žalovanej titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobkyňu. Započítaním pohľadávky poškodeného na

zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry (v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky z 13. 11. 2024) vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 2.039,93 eur (bez DPH), v ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobkyňa vyzvala žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka jej bola postúpená poškodeným. Žalovaná 10. 1. 2025 poskytla žalobkyni poistné plnenie vo výške 314,16 eur. Žalovaná v liste z 9. 1. 2025 (oznámenie o poistnom plnení) oznámila žalobkyni, že jej poskytne poistné plnenie vo výške 314,16 eur. K 9. 1. 2025 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti. V uvedenom oznámení o poistnom plnení žalovaná oznámila žalobkyni, že akceptuje iba obdobie 3 dní od vykonania ohliadky poškodeného motorového vozidla v autoservise do skončenia opravy motorového vozidla v autoservise, ktoré dni následne špecifikovala časovým obdobím od 6. 11. 2024 do 8. 11. 2024. Obdobie od 23. 10. 2024 do 5. 11. 2024 žalovaná neakceptovala z dôvodu „nečinnosti autoservisu pri výkone ohliadky poškodeného motorového vozidla“. Taktiež bolo nesporné, že oprava poškodeného motorového vozidla v servise bola ukončená 8. 11. 2024, rovnako bolo nesporné, že minimálne k 13. 11. 2024 nedošlo k vystaveniu krycieho listu zo strany žalovanej pre autoservis.

9. Tieto skutkové tvrdenia sa považovali za nesporné, a preto sa vo vzťahu k nim nevykonávalo žiadne dokazovanie (zásada hospodárnosti konania čl. 17 Základných princípov CSP.)

10. Za sporné bolo možné mať len jednu skutkovú okolnosť a to kto vykonal prvotnú prehliadku v autoservise dňa 4. 11. 2024, pretože kým žalovaná tvrdila, že to mal urobiť a aj urobil autoservis, tak žalobkyňa zase tvrdila, že túto ohliadku vykonala zamestnankyňa Slovexperty, ktorá spoločnosť je zmluvným partnerom, dcérskou spoločnosťou žalovanej ako poisťovne, žalovanou poverená osoba na vykonávanie odborných činností spojených s likvidáciou poistnej udalosti, vrátane ohliadok motorového vozidla, oceňovania škôd a pod., predĺženou rukou žalovanej.

11. Súd vykonal dokazovanie na preukázanie týchto sporných skutkových tvrdení strán len zápisom o poškodení motorového vozidla zo 4. 11. 2024 (č.l. 25, zadná strana), z ktorého vyplynulo, že túto ohliadku poškodeného motorového vozidla zn. Toyota Land Cruiser, EČ : LM702DX vykonala 4. 11. 2024 zamestnankyňa (technik) Slovexperty, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 32, Žilina, IČO : 3640481. Z uvedeného zápisu tiež vyplynulo, že práce sa mali týkať nárazníka „Z“, a to jeho opravy a lakovania.

12. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil najmä podľa nasledovných hmotnoprávných ustanovení.

13. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

14. Podľa 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla ako aj prevádzateľ lietadla.

15. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk.)

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. - o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu : a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknuté poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatnení nárokov podľa písm. a) b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba A. B. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom sa riadil nasledovnými úvahami.

22. Z nesporného skutkového tvrdenia žalobcu, že : „k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného“ vyplynulo, že z hľadiska právnej kvalifikácie bolo možné dospieť k záveru, že škodca zodpovedá poškodenému za škodu podľa § 427 ods. 1 a ods. 2 OZ, t.j. za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky, a teda nie podľa § 420 ods. 1 a ods. 3 OZ, teda nie v dôsledku porušenia nejakej konkrétnej právnej povinnosti zo strany škodcu pri prevádzke motorového vozidla ako vodiča motorového vozidla. Právny dôvod zodpovednosti za škodu musel byť ustálený, hoci skutočnosť, o aký dôvod konkrétne išlo, nemal pre ďalej uvedenú právnu kvalifikáciu v podstate žiaden osobitný význam.

23. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa (okrem ušlého zisku) uhrádza aj tzv. skutočná škoda, a keďže od poškodeného, ktorého motorové vozidlo bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti, ktorú škodu zodpovedá škodca (podľa § 427 ods. 1 a ods. 2 OZ) nebolo možné spravodlivo očakávať, že po dobu opravy svojho motorového vozidla zmení svoj životný štýl a začne sa presúvať pešo alebo hromadnou dopravou, či bicyklom, možno tak za súčasť skutočnej škody vzniknutej poškodenému (okrem škody vzniknutej priamo na poškodenom motorovom vozidle) považovať aj poškodeným vynaložené primerané náklady na prenájom porovnateľného náhradného motorového vozidla, a to až do momentu, kedy si objektívne bude môcť poškodený prevziať svoje poškodené motorové vozidlo z autoservisu, pretože účelom užívania náhradného motorového vozidla poškodeným je eliminovanie škodlivého následku spôsobeného dopravnou nehodou, ktorá zasiahla do jeho bežného života (viď aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. : III. ÚS 602/2022 zo 16. 2. 2023, v ods. 19 až 22.)

24. Vychádzajúc z uplatnených prostriedkov procesnej obrany žalovanej vyplynulo, že táto akceptovala ako účelné len vynaložené náklady spojené s prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie 3 dní (od 6. 11. 2024 do 8. 11. 2024.)

25. Neúčelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od 9. 11. 2024 do 13. 11. 2024 žalovaná nijako neodôvodnila (v rámci procesne relevantného vyjadrenia k žalobe v tejto veci), a preto sa v tomto smere súd nemal s čím v rámci argumentácie žalovaného vlastne vysporiadať. Avšak, vzhľadom na to, že po vykonaní opravy 8. 11. 2024 sa motorové vozidlo nachádzalo v autoservise až do 13. 11. 2024, kvôli tomu, že žalovaná nevystavila krycí list autoservisu, bez ktorého autoservis (v súlade s obvyklou obchodnou praxou, ktorá bola akceptovaná aj vo vyššie uvedenom náleze Ústavného súdu sp. zn. : III. ÚS 602/2022 zo 16. 2. 2023) nevydá opravené motorové vozidlo, napriek tomu, že na ňom už bola vykonaná oprava, bolo tak zo strany poškodeného legitímne požadovať náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla aj za dobu od ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla (8. 11. 2024) až do doručenia krycieho listu zo strany žalovaného do dispozičnej sféry autoservisu (13. 11. 2024), teda aj za dobu od 8. 11. 2024 do 13. 11. 2024.

26. Pokiaľ ide o obdobie zotrvania poškodeného motorového vozidla v autoservise od umiestnenia do autoservisu (23. 10. 2024) do vykonania prvotnej obhliadky motorového vozidla (4. 11. 2024), kedy na motorovom vozidle neboli vykonávané žiadne opravárenské úkony zo strany autoservisu, tak žalovaná namietala, že bolo chybou autoservisu, ktorý mal vykonať a potom vykonať prvotnú obhliadku až 4. 11. 2024, že došlo k omeškaniu so začatím opravy až ku 6. 11. 2024, a že teda za tieto prietahy nesie

zodpovednosť autoservis, a keďže poškodený si splnomocnil tento autoservis na vykonanie opravy a na komunikáciu s poisťovňou (žalovanou), sprostredkovane je potrebné toto konanie splnomocnenca poškodeného (autoservisu) považovať za konanie splnomocniteľa (poškodeného.) V tejto súvislosti však treba povedať, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že túto ohliadku mal vykonať a aj vykonal technik spoločnosti Slovexperta, s.r.o., a teda nie autoservis. Autoservis preto nemohol začať s opravou motorového vozidla pre omeškanie zamestnankyne Slovexperty, s.r.o. ako osoby poverenej žalovanou poisťovňou na vykonávanie úkonov súvisiacich s likvidáciou poistných udalostí, vrátane ohliadok a oceňovania motorových vozidiel, resp. škôd na motorových vozidlách, ktorá je zmluvným partnerom, predĺženou rukou žalovanej poisťovne, a tak toto zdržanie sa so začatím vykonávania opravy je nevyhnutné pričítať na vrub poisťovne (žalovanej), a nie poškodeného, či autoservisu, ktorého poškodený splnomocnil na opravu motorového vozidla. Žalovaná preto nesie v tomto konaní plnú zodpovednosť za omeškanie spoločnosti Slovexperty, pretože vo vzťahu k poškodenému, resp. jeho právnomu nástupcovi (žalobkyni) je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaná vždy žalovaná (čo samozrejme nevyklučuje možnosť uplatňovania si regresný nárok zo strany žalovanej voči spoločnosti Slovexperta, s.r.o.). V tomto prípade nezáležalo na tom, či bolo motorové vozidlo prevádzkyschopné (pojazdné) alebo nie, po dobu, po ktorú sa zdržiavalo v autoservise (od umiestnenia do ohliadky), pretože išlo o obdobie, keď poškodený svoje motorové vozidlo odovzdal do autoservisu za účelom jeho opravy (na opravu, ktorého vozidla mal napriek charakteru vzniknutého poškodenia poškodený vždy nárok, hoci nešlo o vadu spôsobujúcu nepojazdnosť motorového vozidla v cestnej premávke), keďže inak ako odovzdaním vozidla do autoservisu na opravu nebolo možné túto vadu odstrániť, a ako už bolo povedané nebolo možné pričítať na vrub poškodeného prietahu súvisiace s vykonaním ohliadky ako nevyhnutného predpokladu pre začatie vykonávania opravy (rovnako tak ani na vrub autoservisu.)

27. Podľa § 4 ods. 2 v spojení s § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení vznikol poškodenému nárok na náhradu tejto škody priamo proti žalovanej ako poisťovateľovi škodcu, a keďže tento nárok bol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok platne postúpený z poškodeného na žalobkyňu bola tak potom žalobkyňa oprávnená uplatniť si tento nárok priamo voči žalovanej. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky sa totiž malo za to, že došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody, a zároveň k postúpeniu pohľadávky (viď aj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. 3. 2020, sp. zn. : 8Co/24/2020.) Nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla voči žalovanej zostal aj po postúpení zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky.

28. Účelnosť, resp. primeranosť nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla (v prípade čiastočnej, teda nie totálnej škody na motorovom vozidle) zaniká okamihom, keď sa opravené motorové vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie užívanie, teda keď ho objektívne poškodený môže začať ďalej užívať, k čomu dochádza (v zmysle obvyklej obchodnej praxe, ktorú akceptuje aj vyššie uvedené rozhodnutie ústavného súdu) až momentom oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia (krycí list), resp. momentom poukázanie finančných prostriedkov autoservisu zo strany poisťovne, a teda aj dobu od ukončenia opravy motorového vozidla do tohto momentu možno považovať za relevantnú z hľadiska nároku na nahradenie nákladov spojených s užívaním náhradného motorového vozidla, pretože dovtedy pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla pre poškodeného, a s tým spojené primerané náklady (viď aj ods. 20 až 22 odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. : III. ÚS 602/2022 zo 16. 2. 2023), a teda nie je rozhodujúci moment ukončenia opravy motorového vozidla v autoservise, ale moment kedy bol v tomto prípade doručený krycí list zo strany žalovanej ako poisťovne autoservisu. Tunajší súd (rovnako ako ústavný súd) nemohol spochybniť predmetnú obvyklú obchodnú prax, pretože táto vyplýva zo synalagmatickej povahy záväzkov právnych vzťahov medzi servisom na jednej strane a poškodeným, resp. poisťovňou na strane druhej. Taktiež nie je možné rozumne očakávať, aby poškodený ako spotrebiteľ, teda ako ako slabšia strana v zmluvnom vzťahu v porovnaní s dodávateľom bol schopný vyjednať si výnimku z takejto obchodnej praxe, resp. aby si dokázal nájsť servis, ktorý takúto obchodnú prax neuplatňuje, pretože by išlo o neprimerané zaťažovanie poškodeného ďalšími neprimeranými následkami situácie, do ktorej sa pritom nedostal vlastným zavinením, ale v dôsledku zodpovednosti škodcu. Navyše, aj táto doba v podstate závisela najmä od aktivity žalovaného ako poisťovateľa, ktorý mal včas vystaviť krycí list, resp. uhradiť priamo náklady opravy.

29. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, tak súd priznal žalobkyni uplatnený nárok v sadzbe 8,15 % ročne, teda v sadzbe podľa § 3 nariadenia o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná

úroková sadzba A. v čase začatia omeškania (t.j. ku 25. 1. 2025), a to so súdom priznanej sumy dlžného nájomného (vrátane príslušného poplatku za pristavenie) vo výške 1.725,77 eur (ako sumy denného nájomného za obdobie od 23. 10. 2024 do 5. 11. 2024 a za obdobie od 9. 11. 2024 do 13. 11. 2024), a to za obdobie od 25. 1. 2025 (ako dňa začatia omeškania so zaplatením dlžnej sumy nájomného a poplatku, ktorý čas platnosti vyplynul z § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže nebolo sporné, že žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 9. 1. 2025, a teda bola povinná zaplatiť toto poistné plnenie v lehote 15 dní od uvedeného dátumu, k čomu došlo k 25. 1. 2025) až do zaplatenia. Pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti namietala, že si splnila svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení, a preto nebola podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení povinná zaplatiť poškodenému, resp. jeho právnenému nástupcovi úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, a to aj s poukazom na znenie § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, tak k tejto argumentácii súd uvádza, že jej problémom je to, že vychádza z nesprávneho predpokladu, že odmietnutie časti poistného plnenia zo strany žalovanej bolo oprávnené, a to aj v tej súvislosti, že rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré poukazovala žalovaná na podporu svojej argumentácie už boli rozhodovacou praxou najvyššieho súdu (aj pod vplyvom rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, ktorý odmietol takýto gramatický výklad ustanovení § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení) za prekonané. V tomto smere tunajší súd odkazuje na novú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, a to napr. rozhodnutie sp. zn. : 1Cdo/225/2021 z 27. 4. 2022 alebo rozhodnutie sp. zn. : 3Obdo/27/2021 z 23. 2. 2022, v zmysle ktorej praxe, ak neoprávnene poisťovňa odmietne priznať nejaké plnenie na základe výsledkov vlastného šetrenia a likvidácie poistnej udalosti, je povinná zaplatiť úroky z omeškania od uplynutia doby 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti až do zaplatenia, teda v súlade s tým ako si nárok na úroky z omeškania v tomto prípade uplatnila aj žalobkyňa. Keďže bolo nesporné, že 9. 1. 2025 žalovaná ako poisťovateľ ukončila šetrenie predmetnej poistnej udalosti, tak uplynutím 15 dní od tohto dátumu (25. 1. 2024) sa žalovaná dostala do omeškania, a odvtedy vznikol žalobkyni nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR zo sumy, ktorú odmietla poisťovňa vyplatiť až do zaplatenia.

30. Porovnávajúc žalobný petit s výrokom rozsudku v tejto veci súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou v tomto spore bola žalobkyňa, a preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.